

† 06 Μαΐου 2023

Ἐσπερινός Παρασκευῆς μετὰ τῶν Μυροφόρων

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Ἰώβ.

† Μνήμη Σεραφεῖμ Ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς

† Σοφίας Ὁσίας τῆς ἐν Κλεισούρα Καστορίας

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

^π_χ ^Μ ^Π ^Δ ^Π
^χ ^η ^ξ ^ρ ^ι ^σ ^τ ^ο ^ο ^ς ^α ^ν ^ε ^ε ^σ ^τ ^η ^η ^ε ^ε ^κ ^ν ^ε
^κ ^ω ^ω ^ν ^θ ^α ^ν ^α ^α ^τ ^ω ^θ ^α ^α ^ν ^α ^α ^τ ^ο ^ο ^ο ^ν
^κ ^Μ ^Π ^Δ ^Π
^π ^α ^τ ^η ^η ^η ^σ ^α ^α ^α ^ς ^κ ^α ^ι ^τ ^ο ^ι ^ο ^ι ^ς ^ε ^ν
^π ^Μ ^Δ ^Π
^π ^η ^μ ^η ^μ ^α ^α ^σ ^ι ^ζ ^ω ^η ^ν ^χ ^α ^ρ ^ι
^Μ ^χ ^η ^α ^α ^μ ^ε ^ν ^ο ^ς
^χ ^η ^α ^α ^μ ^ε ^ν ^ο ^ς

Ἄπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Τὸ τρίτον.

^Π ^Δ ^Π
^χ ^η ^ξ ^ρ ^ι ^σ ^τ ^ο ^ο ^ς ^α ^ν ^ε ^ε ^σ ^τ ^η ^η ^ε ^ε ^κ ^ν ^ε
^κ ^ω ^ω ^ν ^θ ^α ^ν ^α ^α ^τ ^ω ^θ ^α ^α ^ν ^α ^α ^τ ^ο

ο ον πα τη η η σα α α ασ και αι τοι ο ις

εν τοι ο ις μνη η μα α α σι ζω ω η ν χα ρι

σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ψαλμός ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Αναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ

κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,

ὄν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ

εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἦπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης,

πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

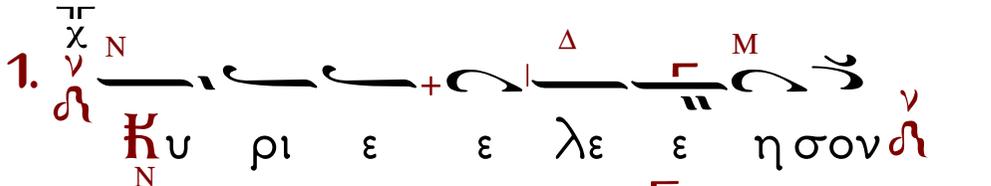
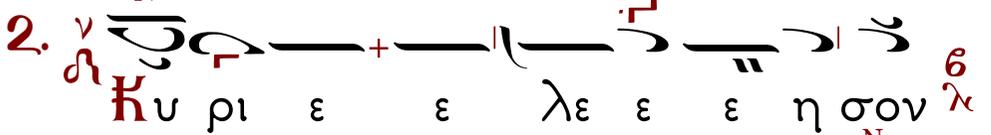
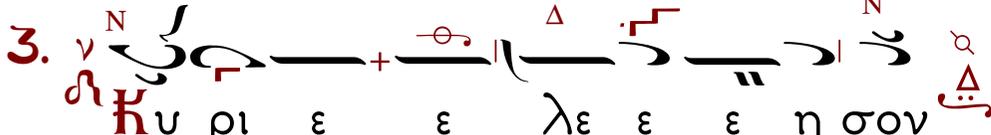
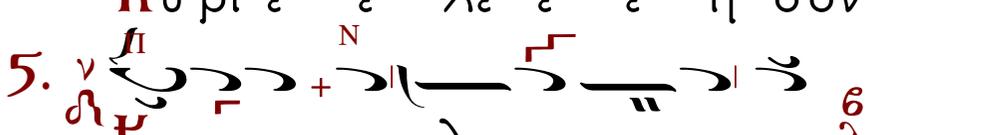
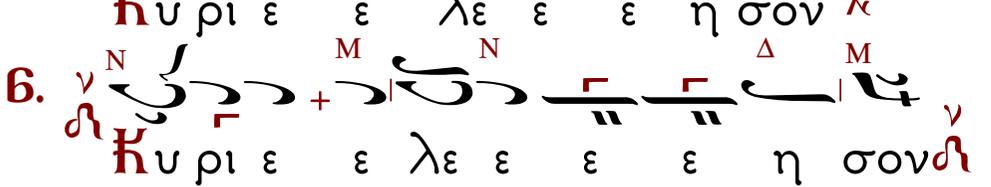
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

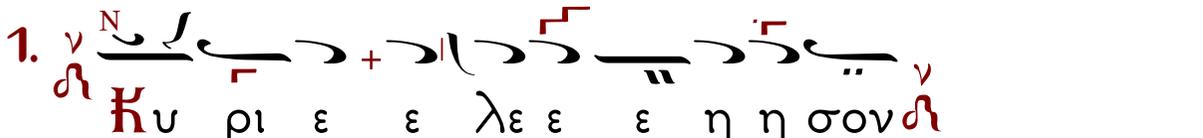
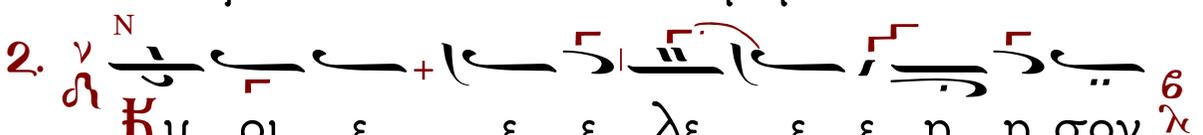
ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ:** **Α**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ̣ α̣ Νη̣

1. **Κυ** ρι ε ε λε ε η σον **α̣**
2. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον **β̣ λ̣**
3. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον **α̣ Δ̣**
4. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον **α̣ Δ̣**
5. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον **β̣ λ̣**
6. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε ε η σον **α̣**

ΕΤΕΡΑ.

1. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η η σον **α̣**
2. **Κυ** ρι ε ε ε λε ε ε η η σον **β̣ λ̣**
3. **Κυ** ρι ε ε λε η η σον **α̣**

“υ υ υ ρι ι ι ι ε

π
9

κατευ θυν θη η η η η τω η προ σε ευ

χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α

μα α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο

ον σου ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η ει

σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε

π
9

Σπικηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
Ἦχος α΄
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

^χ_π^ρ **Ε** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη
 η σε ται ^χ_ρ **Δ** ο τι πα ρα σοι ο ι λασ μος
 ε στιν **Δ**

Δικαιοσύνης ἐσθῆτα, περιβαλλόμενοι
 λευκὴν ὑπὲρ χιόνα, τῇ παρούσῃ τοῦ Πάσχα,
 ἡμέρα εὐφρανθῶμεν, ἐν ᾗ ὁ Χριστός,
 δικαιοσύνης ὡς ἥλιος, ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνατείλας
 πάντα ἡμᾶς, ἀφθαρσία κατεφαίδρυνεν.

Στίχος. ^χ_π^ρ **Ε** νε κεν του ο νο μα τος
 σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε **Δ** υ πε
 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^χ_ρ **Δ**

ηλπισενη ψυχημουεπιτον Κυριον Δ

Η βασιλις και κυρια, των εορτων Εορτη, η νυν εστιν ημερα ην εποιησεν οντως, ο Κυριος, εν ταυτη, ως φαλλει Δαυιδ, μυστικως ευφρανθωμεν λαοι. των γαρ θυρων κεκλεισμενων τοις Μαθηταις, την ειρηνην εδωρησατο.

Σπυχος. ^χ ^π ⁹ Δ πο φυ λα κης πρω ι ας

μεχρινυκτος Δ α πο φυ λα κης πρω ι ας

^χ Δ ελ πι σα τω Ισραηλ επιτον Κυρι

ον Δ

Η του Θωμα απιστια την κοσμοσωτειραν, του θεανθρωπου Λογου, την εξ Αδου κευθμωνος, Εγερσιν πιστουται, τρησιν χειρων, και ποδων τολμηροτερον, εμψηλαφωσα προς πιστωσιν κοσμικην, δεξια τη φιλοπραγμονι.

Εἶτα ψάλλομεν

Σπυχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας
Ἑχχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Ἑχχος ἴτος
λ

Στίχος. ^χ₆^λ^Μ
Α πο φυ λα κης πρω ι ας

με χρι νυ κτος ⁶_λ α πο φυ λα κης πρω ι ας

^χ₆^λ
ελ πι σα τω Ισ ρα η λ ε πι τον

Κυ ρι ον ⁶_λ

Πόντου νέον ὠραίισμα, τῆς Ἀρδάσσης
ἐκβλάστημα, καὶ τῆς Τραπεζοῦντος ὄλβε
πολύτιμε, ὀδῶ πικρᾶ ἠκολούθησας, πατρώας
ἐστίας σου, χωρισμοῦ καὶ εἰς τὴν γῆν,
Μακεδόνων κατήντησας, Μῆτερ ἔνδακρους, τὴν
φιλόξενον ἦνπερ καὶ σῶν πόνων, καθηγίασας
ἰδρῶσι, Σοφία τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν.

Στίχος. ^χ₆^λ^Β
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω

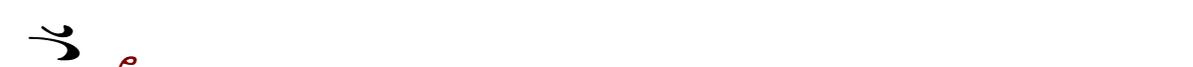

το ε λε ος ⁶_λ και πολ λη παρ αυ τω λυ

 τρωσις και αυτος λυτρωσεται τον Ισρα

 ηλ εκ πασων των ανομιων αυ

 του

Τὴν ἐστίαν τὴν αὐλειον, τοῦ σεμνείου προέκρινας, τῆς Κλεισοῦρας κλίνην καθάπερ ἄνετον, ἐν ἣ τὴν σάρκα ἀνέπαυες, Σοφία τὴν βρότειον, ἀσκουμένων γυναικῶν, θεοσόφων ἀκρώρεια, καὶ θησαύρισμα, ἀρετῶν ψυχοτρόφων ὅθεν πάντες, σὲ τιμῶντες τοὺς καμάτους, τοὺς νυχθημέρους σου σέβομεν.

Σπῆχος.

 Ἄι νει τε τον Κυρι ον παν

 τα τα εἰνη ε παι νε σα τε αυ τον παν

 τες οι λα οι

Ασθενείας τῆς φύσεως, τῆς θηλείας ἠλόγησας, ἀνδρικῶ φρονήματι καὶ τὴν σάρκα σου, παννύχοις στάσεσι τήξασα, ἐπτέρωσας πνεῦμά σου, πρὸς τὸν Ὑψιστον Θεόν, τὴν Αὐτοῦ

θείαν σύμμαχον, ἐν ἀγῶσί σου, Παναγίαν
Μητέρα θεοφόρε, ὑπερένδοξε Σοφία,
Κλεισούρας σέμνωμα ἔχουσα.

Στίχος. ^Β χ ₆ λ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το

ϵ λε ος αυ του εφ η μας ⁶ λ και η α

λ η θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι

ω να ⁶ λ

Τὴν θηρσί συνοικήσασαν, ἐν Κλεισούρα
τιμήσωμεν, ἔνθεον Σοφίαν καὶ ἀπολαύσασαν,
προπτωτικῶν καταστάσεων, ἐσχάτοις ἐν ἔτεσιν,
ἄρκτους ὄφεις καὶ στρουθούς, συνόδους βίου
ἔχουσαν, οὓς ἐκέλευε, τοῖς ἐκείνης
προστάγμασιν ὑπείκειν, ὡς τοῖς λόγοις
πρωτοπλάστων, ἐν τῇ Ἐδὲμ κτήνη ἅπαντα.

δι αυ γε ε ε σταα τον α γα πη η σα
 α σα γαρ υ περ πα α αν τας τον Κυ
 υ ρι ι ον και ως σε α αυ τον το ο
 ον πλησι ι ι ο ο τον πλησι ι ι ο ον
 σου ε κο πι α α ζεσ α αυ τω τω καθ
 ε κα αστην υ πο σου ο ο ορωω με νω
 α ρε ε σκειν λο ο ο ο γοι οισ και αι αι πρα α
 α α α α α ζε ε σιν ευ α ρε
 στη η η σα α σα α ουν Θε ε ω και αν
 θρωω ποι οι οισ ση η η α α σκη η η σει
 και λο ο γω ων σου ου πα ρα μυ θι ι ι

ι α η ζι ω ω ω θης χα ρα ας ου
ρα νων α τε ε λε ε ευ τη η η του ου
η ης και η μας α ζι ι ι ι ω ω ω ω
σον α πο λα α α α αυσαι τους σε μα α κα
ρι ι ι ζο ο ο οντας

Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου

Ἦχος λπ Πά.

Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

μην

Αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες τον τα φον

σου ου κα α α τα α α λα α βου ου ουσαι

και τας σφρα α γι ι ι δας του ου μνη η μα

τος ι δου ου ου ουσαι μη η ε ευ ρου ου

σαι αι αι δε το α α χραν τον Σω ω μα α

α α σου ο δυ ρο ο με ε ε ναι με τα

σπου ου δης η η λθον λε ε γου ου ουσαι

τις ε ε κλε ε ε ψεν η μων τη η ην ε

ελ πι ι δα τις ει ει λη φε ε νε εκρον

γυ μνον ε ε ε σμυ υ υρ νι ι σμε ε ε νον

της Μη τρος μο νον πα α α ρα μυ υ θι

ι ι ι ον ω πω ω ως ο νε εκρους ζω ω

σας τε θα να α τω ω ω ται ο τον Α

δην σκυ λε ευ σα α ας πως τε ε θα α α α

πται αλλ α να στη η η θι σω τηρ α α

αυ τε ε εξου ου σι ι ι ως κα θως ει

πα α ας τρι η η η με ε ε ρος σω ζων

τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν».

Ἦχος Δι

^Δ ^Β
^Δ Φως ἰλαρόν ἁγιασδοοοζης
 αθαα ναα του Πατρος ουρα νι
 ιιου ἁγιου μακαρος Ιησου
 ου Χρι ιιι στε ελθοοοο
^Δ οοντες επιιτηνηλιουδυυυ
^Δ σιν ιδοντες φως εσπερινον υ
 μνου ουμεν Πατεερα Υιοον και αα
 γιοον Πνευμα Θεοον αζιο
^Δ οον σε εν παασι και ροις υμνειειει
 σθαιαι φωναις αισιιαις Υιεε Θεεεε

ου ου ζω η η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

Προκείμενον.
Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Βαρύς Γη

ἤ
ἦ **Θ** Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει **Δ** το ε
(Δίς) Γη
λε ο ος σου προ φθα ασει με ἦ

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. ἤ
ἦ **Θ** Θε ος αν τι λη η πτωρ
μου ει ει **Δ** το ε λε ο ος σου προ φθα ασει με ε
ε ἦ

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ανάγνωσμα.

(Κεφ. λα΄ 10-31)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ αὐτῇ ἢ καρδία τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρουμένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ, αὐτῆς τὸν πλοῦτον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνοις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Αναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Δισσὰς

χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἐαυτῇ ἐνδύματα. Περιβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἥνικα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε καὶ, ἀπέδοτο τοῖς Φοῖνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσση αὐτῆς. Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαὶ καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(κεφ. α, 1-10)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γην, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν, ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας, ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέω ἁμαρτίας ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἀθώσσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ, ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεός, καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπον ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ακουστής, ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινῶσιν ἔχει φωνῆς, διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ παροδεύσῃ αὐτόν ἐλέγχουσα ἢ δίκη, ἐν γὰρ διαβουλίαις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἤξει εἰς ἔλεγχον

ἀνομημάτων αὐτοῦ, ὅτι οὔς ζηλώσεως ἀκροᾶται
τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ
ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

[Κεφ. Δ΄. 7-16]

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ὢν μεταξύ ἀμαρτωλῶν μετετέθη, ἠρπάγη μὴ κακίαν ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἐν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοι, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοι, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερωῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ύμνος Δι

^Δ
 Η Α να στα σι ις σου Χρι στε ε ε
 Σω τηρ α πασαν ε φωτι ι σε τη η ην οι οι
 οι κου ου με ε ε νην και α νε κα λε ε ε
 σω το ο ι δι ι ι ον πλα α σμα παν το
 δυ να με Κυ ρι ε ε δο ο ο ζα α α α
 σοι

Εἰς τὸν στίχον.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶς.

Χαίροις, Παρθένου θεραπαινίς, ἡ τῆς αὐτῆς
ὄτρύνσει μάνδραν οἰκήσασα, Κλεισούρας
εὐπρεπεστάτην, ἣν πόνων ἀσκητικῶν, καὶ
σκληραγωγίας Μητέρα ἔδειξας, κονίστραν
περίδοξον, καὶ ἣν ρείθροις ἡγίασας, τῶν σῶν
ιδρώτων, ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι,
πνευματέμφορε, ὀσιότητος σκήνωμα, ὅθεν τὴν
θείαν μνήμην σου, τιμῶντες γηθόμενοι,
ἀναβοῶμεν· σοφία, τῆς ἀρετῆς ἀκροθίνιον, καὶ
θεοσοφίας, ἀκρεμῶν ἡμᾶς σοφίσαι, Χριστὸν
ἰκέτευε.

Στίχ. ^{ΓΠ}
^{χ̣} ^{χ̣} ^{ϥ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣}
^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣}
πο με νων υ πε μει να τον
^Π
^{χ̣} ^{χ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣} ^{ϣ̣}
Κυ ρι ον και ει ση κου σε της φω νη ης
^{χ̣} ^{ϣ̣}
της δε η σε ω ως μου

Χαίροις, ὁ τῆς Ἀρδάσσης βλαστός, ἀστὴρ ἐκ
Πόντου ἀνατείλας λαμπρότατος, καὶ πᾶσαν
Μακεδονίαν, καταφωτίσας αὐγαῖς, ταπεινώσεώς
σου, καὶ ἀπλότητος, φανὲ ἀγαθότητος, καὶ
πυρσὲ προσποιήσεων, μωρῶν κειμένους, ἐν σκιᾷ

κατηγλαΐσας, βίου ἄφρονως, ὧν σκοτεΐαν
διώκουσα, λόγοις παμφαεστάτοις σου, πρὸς
φέγγος ἀνέλκυσας, χρηστοηθείας Σοφία, καὶ ἐν
Χριστῷ βίου κρείττονος, διό σε τιμῶντες, τοὺς
καμάτους σου πρὸς κτῆσιν, σοφίας σέβομεν.

Σπῆχ. ^πχ̣
^πχ̣ **Κ**αι ε στη σεν ε πι πε τραν τους

πο δας μου ^πχ̣ **Κ**αι κα τευ θυ νε ^πχ̣ **Κ** τα δι α

βη μα τα αμου ^πχ̣ **Κ**

Δεῦτε, χαρμονικῶς οἱ πιστοί, τὴν
λιτοδίαιτον ἀπλῆν καὶ ῥακένδυτον, Ἀσκήτριαν
τῆς Κλεισούρας, Ὀσίων ὡς γυναικῶν, καύχημα
τὸ νέον, εὐφημήσωμεν, βοῶντες ἐκ πίστεως·
εὐσυμπάθητε ἄμπεμπε, παντελεῆμον, καὶ
φιλεύσπλαγγε ἅπαντας, προσιόντας σοι,
πρακτικῆς ἀγαπήσεως, τρόποις σου
κατηγλαΐσας, καὶ τοῖς νυχθημέροις σου,
καμάτοις τῷ Ζωοδότῃ, καὶ Λυτρωτῇ
εὐηρέστησας, τῷ δείξαντι σκεῦος, σὲ χαρίτων
οὐρανίων, ἄρτι πολύτιμον.

Δόξα τῆς Ἁγίας

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη̣

^ΓΧ̣^Ν Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
^Μ αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω Πνε
^Ν ε ε ε ε ευ μα α α Πνεευ μα τι
^Ν Ἄ γα α α α α α α α αλλου
^Α ε ε εν Κυ ρι ι ι ι ι ω η της
^Β Κλει σου ρας πε ρι κλυ υ στος ος μα α αν δρα
^Β με σι ι τρι αν ε ε χου ου σα την εν
^Β σοι οι οι αρ τι α σκη σα σαν μη η + τε ε ε
^Β ρα Σο φι ι αν την ου ου ου ρα νο ο
^Β ο ο ο ου ρα νο ο φρο να αυ τη ης

ου ουν εν ευλαβεια προσπτυσσο
 με εενηητην θηηκην των πανι
 ρων λειειψααωντην ως ο ολβον πο
 λυυτιμον εν κοολποιοις εεε
 χου ου ου ου σα εν κατανυυυυ
 ζει βοοοοοοοο ηησον πι
 στων καααταφυυγη ηηηηη
 των εενκλυδωωνι και ιατρειονα
 σθε ενου ουν των ααμιιιιιαα
 μιισθον προοφθασον και εκκιινδυ
 υυυων λυτρωσαι αιτηην μαανδραν

καὶ παντας τοὺς ἰ κε ε ε τα α α ας

σου ὡς τα χι νη η παν τωων προ ο στα

α α τι ἰς ἁ και εν θερμος προς Κυ υ υ ρι ἰ

ι ἰ ον πρε ε ε ε ε σβει ει ει ει ρα

α α α ἁ

α α α ἁ

α α α ἁ

α α α ἁ

α α α ἁ

να α λα βων ^χο ^qδυ υ ρο ο ^κμε ε νος
 ε ε ε ε ε λε ε ε ε ^πγεν ^qοι οι οι οι οι
 μοι ^ογ ^qλυ υ κυ υ τα α α τε Ι ι ι
 η η η η σου ^Δον ^Μπρο ^Δμι κρου ο η
 η ^Πλι ι ι ος εν ^Δστα αυ ρω ^Δκρε μα
 με ^Μνον ^Δθ ε α α σα α ^Δμε ε ε ε νος ^Δ
 ζο ο ο ο ο φον ^Ππε ρι ι ε ε βα α αλ
 λε ε ε ε το ^Μκαι η ^Πγη τω φο ο ο βω
 ω ^Δε ε κυ ^Μμαι αι αι αι αι αι αι αι αι νε
 το ^πκαι ^Δδι ^οερ ρη η ^Πγνυ υ υ το να ου
 το κα α τα α πε ε ε ε τα α α α σμα ^π

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Δι

Ὁ εὐσχηνημων ἰωσηφ ἀπο
του ξυλου καθελων τοαχραντον σου σω
ωωω μασιν δονικα θαρει λησας
και αρωωμασιν εν μνηματι και νω
κη δευσας απεθετο αλλατριημερος α
νεστης Κυυριε παρεχωντωκοσμω
τομεγαεεελεος

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος β'.

Ὁ τε κατηγήθης πρὸς τὸν θάνατον
ἠ ζωηήαθάα νατος τοτετον
Αδηνε νεκρωσας τη α στραπητης Θε
οτητος οτε δε και τους τε θνεω
τας εκ των καταχθονιων ανεστησας
πασαι αι δυναμει των επουρα νιων
εκραυγαζον ζωοδοτα Χριστε ο Θεος
ημων δοο οζα σοι

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προσευχῇ χαμευνία πολλαῖς στερήσεσι, κακοπαθείαις νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις Χριστῶ, εὐηρέστησας Σοφία παναοίδιμε, σὲ τῶ σοφίας ἀληθοῦς, ἀναδείξαντι φανόν, καὶ λύχνον λαμπρῶν χαρίτων, ὅθεν ὡς πρέσβειραν θείαν, Κλεισούρας σέμνωμα τιμῶμέν σε.

Ἀπολυτίκιο τῆς Ἀγίας. Τὸν συνάναρχον Λόγον...

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος λη Πα

Προσευχη χαμευνι απολλαις στερησε
σικακοπαθειαις νηστειαις και αγρυπνι
ιαις Χριστω ευηρεστησας Σοφια
παναοιδιμε σε τω σοφιας αληθους
αναδειξαντι φανον και λυυχνον λαμπρων
χαριτων οθεν ως πρεσβειρανθειειαν
Κλεισουρας σεμνωμα τιμωμεεν σε

Καὶ νῦν... ^M
^Δ ^B
 ζι πα ρα το μνη μα ε πισ τας ^Δ ο Αγγε λος
^M
 ε βο ο ο ο α ⁶ τα μυ ρα τοις θνη τοις υ
^Δ ^M
 πα ρχει αρ μο ο δι α ^Δ Χρι στος δε δι αφ θο
^B ^Δ
 ρας ε δει χθη αλλο τρι ος ⁶ αλ λα κραυ γα σα
^Δ ^Δ
 τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος ^Δ πα ρε χων
^M ^Δ
 τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ος ^Δ

Ὁ ἱερεὺς: **Σ**οφία.

Ὁ Χορός: **Ε**ὐλόγησον

Ὁ ἱερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Σ**τερεῶσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει καὶ ἐνορίᾳ (**κώμη**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Φ**ωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (**γ**), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ

μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τὸν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη! (τρὶς)

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη! (τρὶς)

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ο ΛΑΟΣ: Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.